

ELNÖKSÉGI BESZÁMOLÓ

Tisztelt Küldöttgyűlés, Kedves Biblia Szövetséges Testvéreink!

Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól!

A reformáció a protestánsoknak mindig ünnep, és ehhez kapcsolódóan újbóli lehetőség és szükségesség az Ige tanításának értelmezése, a közösségi élet, a reformációs törekvések átgondolása. Most, amikor beléptünk az ötszáz éves évforduló időszakába, viszont szinte csak az ünneplés lett a prioritás, az „ecclesia semper reformanda est”, azaz az egyház folyamatos megújulásának igénye pedig sajnálatos módon háttérbe szorult, vagy csak érintőlegesen kerül említésre.

Vajon ebben a kitüntetett ünnepi évben készített olyan felmérés, ami a reformáció kifejezés jelentését tudakolná az emberek között, milyen eredményre vezetne? Bizonyára lennének sokan – remélhetőleg nem a keresztyén emberek közül –, akik értetlenül fogadnák a kérdező biztosokat, ennél többen lennének azok, akik a wittenbergi vártemplom ajtajára kifüggesztett lutheri hittételekre, mások a pápai kiátkozó bullákra, esetleg Zwinglire, Kálvinra, netalán több hazai reformátor nevére is emlékeznének. Bizonyára a hívők közül sokan említenék a mai kor párhuzamait is: az egyházak megújulásának szükségét: a szertartások átgondolását, változtatását, a vezetőváltást, a struktúra (szervezet) átgondolását, a hierarchia megszüntetését, a demokratizálódást, a nők egyházvezetői kinevezésének halaszthatatlan szükségességét. Véleményünk szerint, a reformációt ünnepeelve, nem ezekről a fel-fel bukkanó témákról kellene gondolkodnunk – a reformáció számunkra mást, sokkal többet jelent.

Döbbenet tapasztaljuk, hogy a reformáció a protestáns egyházak némelyikében már szégyenleni való történeti tény, amit azzal igyekeznek „jóvá tenni”, hogy a testvéri szeretetre hivatkozva, ill. álságosan arra, hogy Jézusi akarat az, hogy az övéi egyek legyenek, a vissza-reformálás gesztusait és lépéseit teszik meg. Ne tévesszen meg bennünket a római katolikus – protestáns közeledés, az „újra-egy” terve, ami korántsem ártatlan és jószándékú törekvés. Aggodalommal figyeljük, hogy a nagyegyházak némelyike már megtette az ehhez szükséges – sajnálatos módon egyoldalú – kezdő lépéseket is. Visszás az a helyzet is, hogy az ünneplés – meglepő módon – a római egyház számára is az emlékezés időszaka. Viszont, aki odafigyel a római oldalról, alacsonyabb szintről érkező nyilatkozatokra, annak észre kell vennie, hogy azokban Luther Márton személye, életműve, ill. a reformáció iránt semmi tisztelet nem fedezhető fel.

Számtalan rendezvény, megemlékezés, kiállítás, könyv, sőt film is foglalkozik a témával, amik egyrészt különféle szempontokból mutatják be Luthert: olykor kioktatják, átértelmezik, kritizálják, másrészt idéznek a reformátoroktól, tevékenységüket kapcsolatba hozzák a gazdaság fellendülésével, a kapitalizmus megszületésével, a demokrácia előre lépésével. A publikációk többsége ugyan tisztelettel adózik a reformáció történelmi jelentőségének, de szinte mindegyik az ember, a társadalom szemszögéből vizsgálódik, az embert helyezve annak középpontjába.

Érdeemes néhány – elsősorban magyar – jellemzőjét felemlítenünk az eddigi ünneplésnek.

- Több jelből is úgy tűnik, az ünnep főszervezője a kormány lett. A kormányfő kijelentése: *„Szellemi, lelki megújulásra van szükség. Ebben példa és erőforrás lehet a reformáció.”* – minden keresztyén ember számára elfogadható és támogatható. A 20. század nem kényeztette el a keresztyénséget ilyen elfogadó, sőt támogató politikai környezettel. Ennek ellenére fel kell tennünk a kérdést: Miért nem a protestáns egyházak feladata a kezdeményezés, az ünnep koordinálása?
- A mai politikai hatalomnak feltehetően érdeke az, hogy a reformáció-ünnep ne ossza meg a társadalmat. Talán ez is motiválta a politikát abban, hogy az ünneplés élére lépett. Csak remélni tudjuk, hogy nem ennek a politikai igénynek tesznek eleget a protestáns egyházak vezetői és tagjai akkor, amikor készek együtt ünnepelni (emlékezni) Róma püspökével, bíborosokkal, szerzetesekkel... Mintha a reformáció közös ünnep volna, vagy egyáltalán lenne olyan érintkezési pont a két irányzat között, ami okot adna erre. Hiszen a rómaiak azt tartják, hogy a reformátorok szétszakították Jézus varratlan köntösét. Vajon Isten dicsőségének mindenek feletti szempontját háttérbe szoríthatja a napi politika elvárása, esetleg a személyes ambíciók? Ezzel a behódolással megengedetté vált a szembe menetelés a történelmi igazsággal? Érdeemes lenne a következő évben emlékezni az ellenreformáció áldozataira, vértanúira is. Azokra a százezrekre, akik nem törvényszegés, erkölcstelenség miatt, hanem a Szentíráshoz ragaszkodó hitükért szenvedtek börtönt, üldözést, esetleg máglyahalált. Vajon ki, kivel ünnepelne jövőre?
- Hiányzik a reformáció tartalmának egyértelmű definiálása. A reformáció kifejezés mára mindenki számára szabadon értelmezhetővé lett. A megnyilatkozásokból legtöbbször arra következtethetünk, hogy ha a megújulásról beszélnek, akkor nem a bibliai erkölcsiségben, hitben való felébredést értik alatta, hanem – esetleg – a régi korokhoz visszatérést, vagy ami a legrosszabb, a posztmodern korhoz, illetve a közgondolkodáshoz történő igazodást. Mint ahogyan az egyik református lelkész nyilatkozott a reformáció lényegéről: *„... a reformáció egyik legfontosabb üzenete a világigenlés volt.”* Ezért az ünnep tiszteletére lehet már inni Luthert, vagy Kálvint is – sör vagy bor formájában.
- A tények és tanok tisztázása helyett az ünneplések nagy része az élményekre helyezi a hangsúlyt. Az élményközpontú értelmezés Európa szerte sajátos prioritást élvez a megemlékezésekben. Februárban, 16000 néző számára mutatták be a Luther című pop oratóriumot Hamburgban. Az előadásról az ideaSpektrum című német keresztyén hetilapban Theo Breisacher megállapította, hogy a Luthernek tulajdonított kijelentéseknek semmi köze nincs Lutherhez, hiszen ilyen mondatok hangzanak el: *„magam, akarok gondolkodni – én, egyedül Istennel. Magam gondolkodni. Kényszer nélkül. Magam akarom átgondolni, s biztos lenni abban, hogy mi jó és helyes.”*

Ez talán Immanuel Kant filozófiájának felel meg, hiszen Luther ezt írja Kis Katekizmusában: *„Hiszem, hogy nem tudok saját erőmből és eszemből Jézus Krisztusban hinni... hanem a Szentlélek az evangélium által hív engem, ajándékaival megvilágít...”*

- A mostani megemlékezések – a földiekre koncentrálva – túlhangsúlyozzák a reformáció kultúrára és gazdaságra tett hatását. Ami bizonyosan így is történt, azonban ez a megújulás nem egy eszmének, hanem a hívők megszentelt, megújult, erkölcsében megváltozott életének, szemléletének a következménye volt.
- Ami talán a legtöbb szomorúságot jelenti a hívő emberek számára, az az ökumenikus gondolkodás, cselekvés hangsúlyozása, mintegy központi fogalomként tétele – mindezt a reformációhoz kapcsolva. Egy őszinte mondatot idézünk ezzel kapcsolatosan: „*A reformációra akarunk emlékezni, és újra felfedezni – nemzetközileg és nem provinciálisan, ökumenikusan és nem hitvallásosan, önkritikusan és nem triumfalisztikusan.*” (Bedford Strohm, ideaSpektrum, 2016. Nr.26.) Ez az ökumenikus érzület különösen is erőteljes egyes protestáns vezetőkben, és az ökumenikus cselekmények mögötti törekvéseket nem fékezi az, hogy ezzel Istent megbántják. Sokkal inkább az a félelem táplálja őket, hogy a Római egyházat, annak vezetőjét meg ne sértsék: vagyis az érthetetlen és beteges megfelelni-vágyás a római elvárásoknak.
- Az ünneplések, megemlékezések legsúlyosabb hiányossága az evangélium központi üzenetének elhagyása, a missziói vágy hiánya. Hiányoljuk a központi gondolat, az öt reformátori „Sola” hangsúlyozását: Sola Scriptura, Sola Fide, Sola Gratia, Solus Christus, Soli Deo Gloria – Egyedül a szentírás, egyedül hitből, egyedül kegyelemből, egyedül Jézus Krisztus és egyedül Istené a dicsőség. Hiányoljuk ezeket, mint alapokat, építőköveket. Ez pedig a protestáns felekezetek identitásváltására figyelmeztet, akiknek – úgy tűnik – nincs már a birtokukban az üdvözítő hitükről szóló bizonyágtétel.

Kedves Testvérek!

Természetesen a Biblia Szövetség deklarált célja és feladata nem merül ki a történések kritikájában, elemzésében. Mi ennél többre vállalkoztunk: az evangéliumi üzenet hirdetésére, a keresztyén erkölcs szerinti életre és annak képviselésére a gyülekezetben, családban, munkahelyen, abban a szűkebb és tágabb közegben, amelyben élünk.

„A modern ember olyannyira megkövéredett a jóléttől, az anyagi gazdagságtól és a spirituális túlkínálattól, hogy nem az Isten-keresés aggasztja, még csak nem is az, hogy mit fog enni holnap, hanem az, hogy lelki komfortérzetét miként lehetne tovább fokozni. (...) a mai ember a boldogságot nagykanállal szeretné enni. A gazdasági, a politikai és a világnézeti boldogságkínálat bősége úgy hat, mint valami érzéstelenítőszer, ami az embereket annyira eltompítja, hogy már nem gondolnak Istenre és süketekké váltak Isten Igéje iránt. Úgy vélik, már mindenük megvan, Isten tehát felesleges. A baj az, hogy ennek a gondolkodásnak az egyház is bedőlt, és a legkülönfélébb módokon szolgálja ki azt az elképzelést, hogy már itt lehetséges egy jobb és igazságosabb világ megteremtése – noha ez a világ Krisztus nélkül a gonoszság állapotában van (1Jn 5,19; Gal 1,4).” – olvashatjuk Bernhardt Kaiser egyik írásában.

Ez az állapot csak a felszín, nincs mindig pontos információnk a szíveket gyötrő kínos kérdésekről, a mindenre rátelepedő reménytelenségről, a lakásajtó mögötti veszekedésekről. Látjuk a tönkrement kapcsolatok, a házassági szakadások mögötti olykor gyilkos indulatot, a semmi jónak, áldásnak örülni nem tudó életeteket. Valljuk, hogy ennek a társadalomnak a

legnagyobb, válaszra váró kérdése ugyanaz, mint ami a XIV. század emberét izgatta, ami Luther Márton szívét is gyötörte: *Miként találok kegyelmes Istent?*

Erre a kérdésre kell a BSz tagjainak – a reformáció ünnepét is felhasználva – választ adnia, és azt az emberekhez eljuttatnia az Isten Igéjének hamisítatlan megismertetésével, magyarázatával, Jézus Krisztus személyére mutatva, elvetve az emberbe, a szabad akarat lehetőségébe kapaszkodó, önhitető hitet. A görcsös cselekedetek öncsalásából a Krisztusban kapott ingyen kegyelem egyre teljesebb megismerésével és megismertetésével kell öhozzá hívogatni az embereket.

- Társadalmi probléma, hogy bizonyos áruk, élelmiszerek silányabb minőségűek, mint az azonos márkájú, kiszerezésű, de Európa nyugatibb részében forgalmazottak. Az egyik magyarázat szerint azért, mert hazánkban erre van igény, ezt szokták meg a magyar emberek, ilyen az ízlésük. Ne kövessük azokat, akik az Isten szavával is ezt teszik, amikor emberek igényét elégitik ki, ne hamisítsuk az ígét, ne vegyük el élt, és ne relativizáljuk! Engedjük, hogy a Szentlélek magyarázhassa a Bibliát! Ezért fontos számunkra a bibliaiskola, a csendeshét, a csendesnap, konferencia, a körzeti alkalom, ahol kérhetjük, hogy Isten üzenete szólaljon meg.
- A biblikus reformációnak mindig a fejben, a szívben, szemléletben kell elkezdődnie – írta néhai főtítkáruk folyóiratunk egyik vezércikkében. Most tehát nem a kesergés, a köldöknézés, a sóhajok időszaka van, hanem bátor, erős szívű emberekre van szüksége a gyülekezetnek.
- Ne higgyünk a politikai, gazdasági, világnézeti boldogságkínálatnak! Emlékeztessen bennünket egyik énekünk következő sora: *„Azt mondta Jézus: ideleln új próba és új küzdelem a hívők sorsa szüntelen. Azért ne csüggedjünk, ne féljünk, az út rövid, végére érünk. Az álmot űzd el, készen állj, Krisztus-nép, jön, jön a Király!”* (Ref. É. 367/2)
- Emlékezzünk hálás szívvel erre az 500 évvel ezelőtt kezdődött, majd kiteljesedett és hazánkig is eljutott nagyszerű reformációra, hiszen mi is ennek az örökösei és kedvezményezettjei vagyunk! Dicsőítsük közösen Megváltó Jézus Krisztusunkat, hiszen a reformációban nem az fontos, amit emberek tettek, hanem amit rajtuk keresztül Isten cselekedett! Hálaadó alkalomra hívjuk már most a hívő embereket és érdeklődőket – így a BSz tagokat is –, az október 14-én péceli székházunkba és a szomszédos református gyülekezet helyiségeibe szervezett, reformációra emlékező csendesnapunkra.

Tisztelt Küldöttgyűlés!

A mai nap egy korszak lezárása is egyesületünk történelmében. A 2012-17. közötti ötéves ciklus befejeződik, részben új emberekkel, fontos feladatok számbavételével, tervekkel, elképzeléssel és Isten iránti bizalommal, tőle várt felhatalmazással és küldetéssel szeretnénk a jövő felé megtenni a következő lépéseket.

- A közel három, együtt töltött évtizedből talán a legtöbb változással, sokszor váratlan eseményekkel, fordulatokkal az elmúlt öt esztendőben szembesített bennünket az Úr. Hazahívott több, nem csak a BSz-ben, de országosan is meghatározó lelki vezetőt, szolgatársat, ezek közül külön is meg kell emlékeznünk első főtítkárukról, dr. Sípos Ete Álmosról. Váratlan távozása számtalan próba és nem várt feladat elé állított

bennünket. Ugyanakkor még évtizedekig meríthetünk abból a kincsből, amit személyén keresztül kapott szervezetünk és a magyar hívő nép.

- Változtatnunk kellett bibliaiskolai oktatásunk rendszerén, ismét az alapoktól kellett felépíteni a BSz egyik leglényegesebb szolgálati ágát. Erről a helyről is hálásan köszönjük Istennek, hogy lehetővé tette az újra-építkezést. Diákjainkra mint testvéreinkre, a jelen és a jövő stabil, hívő szolgálóira tekintünk, tanáraink felkészültségével, képességeivel pedig különösen értékes ajándékot bízott az Úr a Biblia Szövetségre.
- Ebben az időszakban háromszor módosítottuk Alapszabályunkat, erre egyrészt a jogszabályok változása, másrészt főtitkárunk távozása kényszerített bennünket. De ezt az időszakot is szabálmódosítással kell majd befejeznünk.
- A ciklus kezdetén a tisztségviselőket a közgyűlés választotta és bízta meg a napi feladatok végzésével, most ennek lezárásakor viszont már a küldöttgyűlésnek adjuk vissza mandátumunkat. A küldöttgyűlés kisebb létszámú döntéshozó csapat, de sokkal nagyobb felelősség terhel egy-egy tagot, hiszen nem csak a saját, de a megbízó körzetben élő tagjainkat is képviseli a küldöttgyűlés döntéseiben. Bízunk mindenkit, éljen ezzel a felelőséggel! A hívő közösségeknek nem a demokrácia a szabályozó elve, hanem a teokrácia. Ez nem az a teokrácia, ami politikai hatalomgyakorlással azonosítható, hanem Krisztus királyi mivoltának elismerése. Az ezt szem előtt tartó életgyakorlat azzal a felelőséggel terhel minden hívő embert, hogy demokratikus politikai-jogi keretek között, de kezében a Szentírással, testvéri közösségben, az Úr előtti csendben kell felismernie az isteni tervet, akaratot, s ennek engedelmeskedve végezni a szolgálatot, dönteni felelősen, bizonyoságtévő, evangéliumi lelkülettel. Adjon mindenkinek ilyen bölcsességet az Úr, és senki ne vesse meg ezt a különleges megbízatást!
- A tavalyi esztendő volt az első, amikor a jogszabályi előírásoknak eleget téve, egyesületünk rendelkezett tagdíj fizetéséről. Erről január elsejétől kezdve számos értesítőt, emlékeztetőt kellett kiküldeni azoknak, akik még nem töltötték be nyolcvanadik életévüket, vagy egyéb okkal mentesítésben nem részesültek. Erre válaszul néhányan elküldték tagsági lemondó nyilatkozatukat. Ugyanakkor nagyon sokan utólag teljesítették fizetési kötelezettségüket. Alapszabályunk, illetve a jogszabályok értelmében a küldöttgyűlés jogosult dönteni a tagdíjat nem fizető és mentesítésben sem részesült személyek BSz tagságáról.

A beszámoló következő részében röviden összefoglaljuk egyesületünk elmúlt évi tevékenységét.

2016-ban ötvenhat központi és mintegy kétszáz körzeti szervezésű rendezvényt tartott a Biblia Szövetség Egyesület.

- 30 fiatalnak kenus tábor szerveztünk a Szigetközbe, 45-60-an vettek részt a tavaszi, őszi csendesnapon és a BSz szilveszteren, de két tucat személy megmászta a budai hegyet is egy kiránduláson. A fiúk biciklis tábora elmaradt, de ebben az esztendőben szeretnénk azt is megrendezni.

- A fiatalok között szolgáló önkénteseinknek Gyulán szerveztünk továbbképzést.
  - Vezetők és önkéntes munkatársak ismét több napot tölthettek el közös ügyeink megbeszélésével, felkészüléssel.
  - Az állami gondoskodás alatt, illetve nehéz családi körülmények között élő 6-12 éves lányoknak ismét megszervezhettük a péceli tábort. Az Úr különös ajándéka ez, hiszen a többségüknek nincs lehetősége más módon megismerni az evangéliumot.
  - 30+ programjainkon az egyedülálló idősebb fiatalok ismerkedhettek, barátkozhattak egymással, ahol Isten tervének felismerése, az egymás elfogadása, volt a program.
  - Két szakkonferenciát szervezhettünk: pedagógusoknak és teológusoknak/lelkészeknek. Az orvoskonferenciát meghirdettük, de megrendezése sajnos elmaradt.
  - Igemagyarázatokkal, keresztyén etikai témákkal székházunkban, Mátraházán és Berekfürdőn tartottunk csendeshetet.
  - Januártól májusig, havi egy-egy szombat ismét a hölgyeké volt a Bp. Nagyvárad téri református gyülekezet vendégeként.
  - Péceli bibliaiskolánkban kilenc tanítási szombaton, két évfolyamon 53 hallgató tanult a 2016-17. tanévben.
  - A júniusi és szeptemberi családi napot is megtarthattuk, mindkét alkalmon 150 fő feletti részvétellel.
  - Csendesnap volt Budapesten kétszer, Debrecenben, Miskolcon, Nyíregyházán, Mátészalkán, Nyékládházán és Nagybecskerekén (Szerbiában) egy-egy alkalommal.
  - A körzeti programok közül örömmel adunk hírt a hetente szervezett hajdúsági, szatmár-beregi, észak-magyarországi, a kéthetente tartott északmagyarországi, nyíregyházai, havonta rendezett szatmár-beregi és a negyedévente megtartott vas-zalai, budai, közép-duna-tisza-közi, a somogy-tolnai és mátrai, valamint az évente szervezett békési körzet rendezvényeiről, csendesnapjairól.
  - Biblia és Gyülekezet című folyóiratunk háromszor (a harmadik a negyedikkel összevont lapszám), 1000-1000 példányban jelent meg.
  - Az 1995-től rendszeresen szervezett Fontos kérdések című sorozatunkat 2016-ban négy előadással bővíthettük.
- Weblapunkat rendszeresen frissítjük, gondozzuk (www.bibliaszov.hu), több ezer látogató-olvasó számára tesszük elérhetővé híreinket, tanulmányainkat, programjainkat.
- Az elmúlt év őszen igés, családi tervezőnapot jelentettünk meg (néhány példány mérsékelt áron még kapható).
  - Több éves „próbaüzem” után, és Benedek Csilla önkéntes munkatársunk áldozatos, kitartó munkájának köszönhetően, az elmúlt napon végre megjelenhetett a Zengjen hálaének c. énekgyűjtemény.

A regisztrált önkéntes munkatársak száma (a körzetekben munkálkodók nélkül), akik a központi programok szervezésében, rendezésében felügyelőként, előadóként vagy akár takarítóként is részt vettek, 125 személy volt, az önkéntes munkával eltöltött idő 8326 óra, az önkéntes munka értéke 5.763.163,- Ft.

A Biblia Szövetség Egyesület tagjainak száma 2017. március 31-én 796 személy. Szeretettel köszöntjük közöttünk új tagjainkat, azt az öt testvérünket, aki az elmúlt egy esztendőben nyert felvételt az egyesületbe. Érezzék lelki otthonuknak a Biblia Szövetséget, és álljanak be azok közé, akik az egyesületben harcolják a hitnek szép harcát!

Az eltelt egy évben tízen kérték tagsági jogviszonyuk megszüntetését, sajnáljuk testvéreink döntését, s azt kívánjuk, hogy ha bennünk valamiért csalódtak is, az Úrban ne csalódjanak! Egy személlyel kapcsolatosan fegyelmi eljárás van folyamatban.

Hálásan emlékezünk azokra a BSz-es testvéreinkre, szolgálatukra, akik elköltöztek a mennyei otthonba, a boldog feltámadásba vetett remény adjon vigasztalást szeretteiknek, gyülekezetük tagjainak és nekünk, a BSz itt maradt, harcoló tagjainak!

Akik elhunytak: Beregszászi Károly, Szekszárd (1922); Boda Ferenc, Nagyatád (1942); Cseri Kálmán, Budapest (1939); Derzsy Ildikó, Budapest ((1947); Fekete László, Gödöllő (1932); Ferenczy Józsefné, Szabadszállás (1927); Jakus Gáborné, Zalaegerszeg (1925); Kathi Antalné, Hajdúböszörmény (1930); Klucsik Jánosné, Budaörs (1929); Kovács János, Debrecen (1946); Kun Béla, Szamosszeg (1927); Mózes Sándorné, Budapest (1926); Pecznyik Pál, Celldömölk (1919); Pocsai Sándor, Békés (1922); id. Szegedi Gyuláné, Nagyvarsány (1926); Szilva Márta, Soltvadkert (1936); Szüle Lajosné, Cegléd (1923); Tariska Zoltán, Fót (1953); Turai Péterné, Fót (1931); Vágó Sándor, Nyírbátor (1959); Zila Károlyné, Albertirsa (1921).

Végezetül szeretnénk köszönetet mondani az aktívan szolgáló testvéreinknek, mindazoknak, akik tagjaink közül, vagy nem tagként, de velünk egyetértve bizonyoságtételükkel, tanítói szolgálatukkal, imádságukkal, adományukkal, kétékezi munkájukkal segítettek a Biblia Szövetség küldetésének betöltését.

Jelentésünk elfogadását kérve, Pál apostoltól idézett igével kívánunk a BSz tagságára áldást: *„Ha van Krisztusban vigasztalás, ha van szeretetteljes bátorítás, ha van Lélekben való közösség, ha van irgalom és könyörületeség, teljesítsétek be az én örömeimet, hogy egyetértetek, egyazon szeretetben ugyanarra törekedtek, semmit nem cselekedve versengésből, sem hiábavaló dicsőségből, hanem alázatosan egymást különbnek tartva magatoknál.”* (Fil 2,1-3)

(Elhangzott a Biblia Szövetség Egyesület 2017. évi péceli küldöttgyűlésén, április 8-án.)